

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. kovo 7 d.*

„Apeliacinis skundas – Ieškinys dėl žalos atlyginimo – Europos Sąjungos deliktinė atsakomybė – Tariamai neteisėti Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) veiksmai – OLAF pranešimas spaudai – Fizinį asmenų apsauga Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis – Reglamentas (ES) 2018/1725 – 3 straipsnio 1 punktas – Sąvokos „asmens duomenys“ ir „fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti“ – OLAF atlikti tyrimai – Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 – Nekaltumo prezumpcija – Teisė į gerą administravimą“

Byloje C-479/22 P

dėl 2022 m. liepos 14 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

OC, atstovaujama *dikigoros* I. Ktenidis,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai T. Adamopoulos, J. Baquero Cruz, F. Blanc Simonetti ir A. Bouchagiar,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz (pranešėjas), teisėjai P. G. Xuereb ir A. Kumin,

generalinis advokatas N. Emiliou,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: graikų.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu OC prašo panaikinti 2022 m. gegužės 4 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *OC / Komisija* (T-384/20, EU:T:2022:273; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo tas teismas atmetė jos SESV 268 straipsniu grindžiamą ieškinį dėl žalos, kurią ji patyrė dėl 2020 m. gegužės 5 d. Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) pranešimo spaudai Nr. 13/2020 „OLAF atliktas tyrimas atskleidė sukčiavimą, susijusį su mokslinių tyrimų finansavimu Graikijoje“ (*OLAF investigation uncovers research funding fraud in Greece*, toliau – ginčijamas pranešimas spaudai), nes OLAF neteisėtai tvarkė jos asmens duomenis ir pateikė melagingą informaciją apie ją, atlyginimo.

I. Teisinis pagrindas

A. Reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 883/2013

- 2 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013, p. 1) 5 straipsnio „Tyrimų pradėjimas“ 1 dalyje numatyta:

„Generalinis direktorius gali pradėti tyrimą, kai yra pakankamai įtarimų, kurie, be kita ko, gali būti grindžiami trečiosios šalies pateikta informacija arba anonimine informacija, kad buvo įvykdytas [Europos] Sąjungos finansiniams interesams kenkiantis sukčiavimas, korupcija ar kita neteisėta veikla. Generalinis direktorius sprendimą pradėti tyrimą ar jo nepradėti priima atsižvelgdamas į tyrimų politikos prioritetus ir į metinį valdymo planą, [OLAF] nustatytą pagal 17 straipsnio 5 dalį. Priimant tą sprendimą taip pat atsižvelgiama į poreikį veiksmingai naudoti [OLAF] išteklius bei taikyti proporcingas priemones. Vidaus tyrimų atveju konkrečiai sprendžiama, kokia institucija, įstaiga, organas ar agentūra gali geriausiai juos atlikti, visų pirma atsižvelgiant į aplinkybių pobūdį, faktinį arba galimą finansinį atvejo poveikį ir galimus tolesnius teisinius veiksmus.“

- 3 Šio reglamento 9 straipsnio „Procesinės garantijos“ 1 dalyje nustatyta:

„Tyrimo metu [OLAF] ieško susijusio asmens kaltės ir nekaltumo įrodymų. Tyrimai atliekami objektyviai ir nešališkai, laikantis nekaltumo prezumpcijos principo ir šiame straipsnyje nustatytų procesinių garantijų.“

- 4 Minėto reglamento 10 straipsnyje „Konfidencialumas ir duomenų apsauga“ nustatyta:

„1. Išorės tyrimų metu siunčiama ar gauta informacija, neatsižvelgiant į jos formą, yra saugoma laikantis atitinkamų nuostatų.

2. Vidaus tyrimų metu siunčiamai ar gaunamai informacijai, neatsižvelgiant į jos formą, taikomi profesinės paslapties reikalavimai ir ji saugoma pagal Sąjungos institucijoms taikytinas taisykles.

<...>

5. Generalinis direktorius užtikrina, kad visa informacija visuomenei būtų teikiama neutraliai ir nešališkai, o ją atskleidžiant būtų laikomasi tyrimų konfidencialumo principo ir šiame straipsnyje bei 9 straipsnio 1 dalyje nustatytų principų.

<...>“

- 5 Reglamento Nr. 883/2013 11 straipsnio „Tyrimo ataskaita ir veiksmai, kurių reikia imtis po tyrimų“ 1 dalyje numatyta:

„[OLAF] baigus tyrimą, vadovaujantis generalinio direktoriaus nurodymais, parengiama ataskaita. Toje ataskaitoje nurodomas tyrimo teisinis pagrindas, atlikti procesiniai veiksmai, nustatytos aplinkybės ir jų preliminarus teisinis kvalifikavimas, nustatytų aplinkybių numatomas finansinis poveikis, procesinių garantijų pagal 9 straipsnį laikymasis ir tyrimo išvados.

Kartu su ataskaita pateikiamos generalinio direktoriaus rekomendacijos dėl to, ar reikėtų imtis veiksmų. Tose rekomendacijose atitinkamais atvejais nurodomi institucijų, įstaigų, organų bei agentūrų ir atitinkamų valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų drausminiai, administraciniai, finansiniai ir (arba) teisiniai veiksmai ir visų pirma konkrečiai nurodomos apskaičiuotos susigrąžintinos sumos, taip pat nurodomas nustatytų aplinkybių preliminarus teisinis kvalifikavimas.“

B. BDAR

- 6 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1, toliau – BDAR) 2 straipsnio „Materialinė taikymo sritis“ 3 dalyje nustatyta:

„Sąjungos institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų atliekamam asmens duomenų tvarkymui taikomas [2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 26 t., p. 102)]. Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir kiti Sąjungos teisės aktai, taikytini tokiam asmens duomenų tvarkymui, pagal 98 straipsnį pritaikomi pagal šio reglamento principus ir taisykles.“

- 7 BDAR 4 straipsnis „Apibrėžtys“ suformuluotas taip:

„Šiame reglamente:

- 1) asmens duomenys – bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti (duomenų subjektas); fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra asmuo, kurio tapatybę tiesiogiai arba netiesiogiai galima nustatyti, visų pirma pagal identifikatorių, kaip antai vardą ir pavardę, asmens identifikavimo numerį, buvimo vietos duomenis ir interneto identifikatorių arba pagal vieną ar kelis to fizinio asmens fizinės, fiziologinės, genetinės, psichinės, ekonominės, kultūrinės ar socialinės tapatybės požymius;

<...>“

8 BDAR 98 straipsnyje „Kitų Sąjungos duomenų apsaugos teisės aktų peržiūra“ numatyta:

„Prireikus [Europos] Komisija teikia pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kuriais siekiama iš dalies pakeisti kitus Sąjungos teisės aktus asmens duomenų apsaugos srityje, siekiant užtikrinti vienodą ir nuoseklią fizinių asmenų apsaugą tvarkant duomenis. Tai visų pirma taikoma taisyklėms, susijusioms su fizinių asmenų apsauga Sąjungos institucijoms, įstaigoms, tarnyboms ir agentūroms tvarkant duomenis, ir taisyklėms, susijusioms su laisvu tokių duomenų judėjimu.“

C. Reglamentas (ES) 2018/1725

9 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018, p. 39), 4, 5 ir 16 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(4) [BDAR] numatoma pritaikyti Reglamentą (EB) Nr. 45/2001 siekiant užtikrinti tvirtą ir suderintą duomenų apsaugos sistemą Sąjungoje ir suteikti galimybę jį taikyti tuo pačiu metu su [BDAR];

(5) siekiant laikytis suderinto požiūrio į asmens duomenų apsaugą visoje Sąjungoje ir į laisvą asmens duomenų judėjimą Sąjungoje, reikėtų kuo labiau suderinti Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms taikomas duomenų apsaugos taisykles, patvirtintas valstybių narių viešajame sektoriuje. Jei šio reglamento nuostatos grindžiamos tomis pačiomis sąvokomis kaip ir tos, kurios vartojamos [BDAR], laikantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) praktikos, abi nuostatas reikėtų aiškinti vienodai, visų pirma todėl, kad šio reglamento sistemą reikėtų laikyti lygiaverte [BDAR] sistemai;

<...>

(16) duomenų apsaugos principai turėtų būti taikomi bet kokiai informacijai apie fizinį asmenį, kurio asmens tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta. Asmens duomenys, kuriems suteikti pseudonimai ir kurie galėtų būti priskirti fiziniam asmeniui, pasinaudojus papildoma informacija, turėtų būti laikomi informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė gali būti nustatyta. Sprendžiant, ar galima nustatyti fizinio asmens tapatybę, reikėtų atsižvelgti į visas priemones, pavyzdžiui, išskyrimą, kurias asmens tapatybei tiesiogiai ar netiesiogiai nustatyti, pagrįstai tikėtina, galėtų naudoti duomenų valdytojas ar kitas asmuo. Įsitikinant, ar tam tikros priemonės, pagrįstai tikėtina, galėtų būti naudojamos, siekiant nustatyti fizinio asmens tapatybę, reikėtų atsižvelgti į visus objektyvius veiksnius, pavyzdžiui, sąnaudas ir laiko trukmę, kurių prireiktų tapatybei nustatyti, turint omenyje duomenų tvarkymo metu turimas technologijas bei technologinę plėtrą. Todėl duomenų apsaugos principai neturėtų būti taikomi anonimiškai informacijai, t. y. informacijai, kuri nėra susijusi su fiziniu asmeniu, kurio tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta, arba asmens duomenims, kurių anonimiškumas užtikrintas taip, kad duomenų subjekto tapatybė negali arba nebegali būti nustatyta. Todėl šis reglamentas netaikomas tokios anonimiškos informacijos tvarkymui, įskaitant tvarkymą statistiniais ar tyrimų tikslais.“

10 Reglamento 2018/1725 2 straipsnio „Taikymo sritis“ 1 dalyje nustatyta, kad šis reglamentas „taikomas visų Sąjungos institucijų ir organų atliekamam asmens duomenų tvarkymui“.

11 Šio reglamento 3 straipsnyje „Terminų apibrėžtys“ nustatyta:

„Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1) asmens duomenys – bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti <...>; fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra asmuo, kurio tapatybę tiesiogiai arba netiesiogiai galima nustatyti, visų pirma pagal identifikatorių, kaip antai vardą ir pavardę, asmens identifikavimo numerį, buvimo vietos duomenis ir interneto identifikatorių arba pagal vieną ar kelis to fizinio asmens fizinės, fiziologinės, genetinės, psichinės, ekonominės, kultūrinės ar socialinės tapatybės požymius;

<...>

3) duomenų tvarkymas – bet kokia automatizuotomis arba neautomatizuotomis priemonėmis su asmens duomenimis ar asmens duomenų rinkiniais atliekama operacija ar operacijų seka, kaip antai <...> atskleidimas persiunčiant, platinant ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis <...>

<...>“

12 Reglamento 2018/1725 4 ir 5 straipsniuose atitinkamai nustatyti su asmens duomenų tvarkymu susiję principai ir tvarkymo teisėtumo sąlygos. Šio reglamento 6 straipsnyje nustatyti elementai, į kuriuos turi atsižvelgti duomenų valdytojas, siekdamas įsitikinti, ar duomenų tvarkymas kitu tikslu yra suderinamas su tikslu, dėl kurio iš pradžių asmens duomenys buvo surinkti. Galiausiai minėto reglamento 15 straipsnyje nustatytas informacijos, kuri turi būti pateikta, kai asmens duomenys renkami iš duomenų subjekto, sąrašas.

II. Ginčo aplinkybės

13 Skundžiamo sprendimo 1-8 punktuose nurodytos ginčo aplinkybės šioje byloje gali būti trumpai išdėstytos taip, kaip nurodyta toliau.

14 Apeliantė, Graikijos pilietė, yra universiteto mokslininkė nanotechnologijų, energijos kaupimo ir biomedicinos srityse.

15 2007 m. ji Europos mokslinių tyrimų tarybai pateikė mokslinių tyrimų pasiūlymą dėl projekto „Perėjimo nuo mikro prie nano tyrimas: teoriniai ir eksperimentiniai pagrindai, modeliavimai ir taikomosios programos“ (toliau – projektas).

16 2008 m. rugsėjo 30 d. Europos Bendrijų Komisija ir *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis* (Salonikų Aristotelio universitetas, Graikija; toliau – Aristotelio universitetas) pasirašė su projektu susijusį susitarimą dėl dotacijos Nr. 211166 (toliau – susitarimas). Aristotelio universitetas buvo paskirtas projekto priimančiąja įstaiga. 2009 m. liepos 15 d. įsigaliojo šio susitarimo priedas, pagal kurį Komisiją, kaip šio universiteto kontrahentą, pakeitė Europos mokslinių tyrimų tarybos vykdomoji įstaiga (ERCEA).

- 17 Susitarime buvo numatyta maksimali 1 128 400 EUR dotacijos projektui įgyvendinti suma; ji skirta Aristotelio universitetui, kaip pagrindiniam gavėjui, ieškovei, kaip pagrindinei mokslininkei, ir kitai Graikijoje esančiai mokslinių tyrimų įstaigai, kurią 2012 m. vasario 25 d. pakeitė kita Vokietijoje esanti mokslinių tyrimų įstaiga. Projektas buvo įgyvendintas šio universiteto laboratorijoje, kuriai vadovavo ieškovės tėvas.
- 18 2013 m. rugsėjo 30 d. užbaigus projektą Aristotelio universitetas ERCEA deklaravo iš viso 1 116 189,21 EUR išlaidų, įskaitant 255 219,37 EUR personalo išlaidų ir 15 020,54 EUR kelionės išlaidų. Jis paprašė sumokėti šią sumą pagal susitarimą.
- 19 Atlikusi *ex post* finansinį auditą ERCEA padarė išvadą, kad 245 525,43 EUR personalo išlaidos yra netinkamos finansuoti ir nusprendė reikalauti, kad Aristotelio universitetas grąžintų šią sumą, ir šiuo tikslu išdavė debeto avizą. Aristotelio universitetas užginčijo šios debeto avizo pagrįstumą Bendrajame Teisme. 2019 m. sausio 17 d. Sprendime *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis / ERCEA* (T-348/16 OP, EU:T:2019:14) Bendrasis Teismas pripažino ERCEA debeto avizoje nurodytą reikalavimą, kad šis universitetas grąžintų 245 525,43 EUR sumą, nepagrįstu dėl 233 611,75 EUR sumos, atitinkančios tinkamas finansuoti išlaidas. Vėliau šį sprendimą Teisingumo Teismas apeliacine tvarka patvirtino 2021 m. sausio 14 d. Sprendimu *ERCEA / Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis* (C-280/19 P, EU:C:2021:23).
- 20 ERCEA taip pat informavus OLAF apie savo audito rezultatus, 2015 m. gegužės 29 d. OLAF generalinis direktorius, remdamasis Reglamento Nr. 883/2013 5 straipsniu, nusprendė pradėti tyrimą dėl galimų pažeidimų ar sukčiavimo įgyvendinant projektą.
- 21 2019 m. lapkričio 11 d. galutinėje tyrimo ataskaitoje OLAF pateikė kelias išvadas. Remdamasi šiomis išvadomis, ji, pirma, rekomendavo ERCEA imtis tinkamų priemonių susigrąžinti nepagrįstai sumokėtas sumas iš Aristotelio universiteto. Antra, ji perdavė šią ataskaitą nacionalinėms teisminėms institucijoms ir rekomendavo joms pradėti procedūras dėl sukčiavimo, klastojimo ir suklastotų dokumentų naudojimo prieš ieškovę, jos tėvą ir kai kuriuos šio universiteto darbuotojus.
- 22 2020 m. gegužės 5 d. OLAF savo interneto svetainėje paskelbė pranešimą spaudai. Šis pranešimas (jame buvo kalbama apie šio sprendimo 20 ir 21 punktuose minėtą tyrimą) buvo suformuluotas taip:

„Sajungos biudžeto, numatyto moksliniams tyrimams, apsauga visada buvo ypač svarbi [OLAF]. [OLAF] tyrėjai nustatė sudėtingą sukčiavimą, susijusį su Graikijos mokslininke ir jos tarptautinių mokslininkų tinklu.

Byla susijusi su maždaug 1,1 milijono eurų dotacija, kurią [ERCEA] suteikė Graikijos universitetui. Šios lėšos buvo skirtos mokslinių tyrimų projektui, už kurį atsakinga perspektyvi jauna mokslininkė, kurios tėvas dirbo aptariamame universitete, finansuoti. Projektą vykdant dalyvavo daugiau kaip 40 mokslininkų iš viso pasaulio tinklas; jam vadovavo Graikijos mokslininkė.

OLAF kilo įtarimų, kai ji sužinojo apie būdą, kaip buvo tariamai apmokama tarptautiniams mokslininkams. Čekiai buvo pateikiami atskirų mokslininkų vardu, tačiau vėliau buvo deponuoti kelių asmenų bankų sąskaitose. Įtarimų padaugėjo, kai paaiškėjo, kad čekius banko sąskaitose deponavo vadovaujanti mokslininkė.

Tada OLAF tyrėjų grupė nusprendė atlikti patikrinimą vietoje aptariamame universitete. Nepaisant pagrindinės mokslininkės bandymų trukdyti tyrimui, padedant Graikijos nacionalinėms teisėsaugos institucijoms, kurios suteikė prieigą prie banko sąskaitų, ir pačiai OLAF atlikus skaitmeninius kriminalinius tyrimus, OLAF galėjo atkurti tikrą sukčiavimu pridengtą istoriją.

Buvo rasta konkrečių įrodymų, kad pagrindinė mokslininkė atidarė banko sąskaitas, naudojamas tarptautiniams mokslininkams „apmokėti“, ir buvo viena iš šių sąskaitų bendrasavininkų, kad turėtų prieigą prie šių lėšų. OLAF stebėjo finansinius srautus ir sugebėjo įrodyti, kad mokslininkė išgrynino dideles sumas pinigų arba kad jos buvo pervestos į jos asmeninę sąskaitą. OLAF susisiekė su kai kuriais mokslininkais, kurie tariamai dalyvavo mokslinių tyrimų projekte. Nė vienas iš jų nežinojo, kad jo vardas ir pavardė buvo susiję su projektu, ir nežinojo apie jų vardu atidarytas banko sąskaitas ar apie menkiausią mokėjimą jų naudai.

<...>

Tyrimas buvo baigtas praėjusių metų lapkričio mėn. ir pateiktos rekomendacijos; jose, pirma, ERCEA raginama susigrąžinti apie 190 000 EUR (t. y. dalį 1,1 mln. EUR dotacijos, tariamai išmokėtos tarptautiniams mokslininkams), ir, antra, nacionalinės valdžios institucijos raginamos pradėti teismo procesus prieš susijusius asmenis.“

III. Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 23 2020 m. birželio 16 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apeliančią pagal SESV 268 straipsnį pareikštą ieškinį; ji prašė priteisti iš Komisijos neturtinės žalos, kurią ji tariamai patyrė dėl ginčijamo pranešimo spaudai, atlyginimą.
- 24 Grįsdama savo ieškinį apeliante teigė, kad paskelbdama ginčijamą pranešimą spaudai OLAF akivaizdžiai pažeidė Reglamento 2018/1725 nuostatas, susijusias su asmens duomenų apsauga, nekaltumo prezumpcijos principą, numatytą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 48 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento Nr. 883/2013 9 straipsnio 1 dalyje, pareigą užtikrinti tyrimų konfidencialumą, numatytą pastarojo reglamento 10 straipsnio 5 dalyje, teisę į gerą administravimą, įtvirtintą Chartijos 41 straipsnyje, ir proporcingumo principą.
- 25 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visus apeliančios OLAF pateiktus priekaištus ir atmetė visą jos pareikštą ieškinį.

IV. Šalių reikalavimai

- 26 Apeliaciniu skundu apeliante Teisingumo Teismo prašo:
 - panaikinti skundžiamą sprendimą;
 - priimti galutinį sprendimą dėl ieškinio ir
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, susijusias tiek su apeliaciniu procesu, tiek su procesu Bendrajame Teisme.

27 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą ir
- priteisti iš apeliančios bylinėjimosi išlaidas.

V. Dėl apeliacinio skundo

28 Grįsdama apeliacinį skundą apeliante nurodo tris pagrindus, grindžiamus, pirma, klaidingu sąvokos „fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti“, kaip ji suprantama pagal Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punktą, aiškinimu, antra, klaidingu Reglamento Nr. 883/2013 9 straipsnio 1 dalies ir Chartijos 48 straipsnio 1 dalies, siejamų su 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 6 straipsnio 2 dalimi, aiškinimu dėl nekaltumo prezumpcijos apimties ir, trečia, įrodymų dėl Chartijos 41 straipsnio, susijusio su teise į gerą administravimą, pažeidimo iškraipymu.

A. Dėl pirmojo pagrindo

29 Apeliacinio skundo pirmajame pagrinde, kuri sudaro keturios dalys, apeliante teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė Sąjungos teisę, kai skundžiamo sprendimo 91 ir 92 punktuose nustatė, jog ji neįrodė, kad vien ginčijamas pranešimas spaudai leido ne tik jai, bet ir naudojantis priemonėmis, kuriomis pagrįstai galėtų pasinaudoti skaitytojas, nustatyti apeliančios tapatybę, todėl šiame pranešime esanti informacija nepatenka į sąvoką „asmens duomenys“, kaip ji suprantama pagal Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punktą, ir kad šis reglamentas netaikytinas.

1. Dėl pirmojo pagrindo pirmos ir antros dalių

a) Šalių argumentai

30 Pirmojo pagrindo pirmoje ir antroje dalyse, kurias reikia nagrinėti kartu, apeliante priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad aiškindamas Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punkte vartojamą sąvoką „fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti“, jis taikė klaidingus teisinius kriterijus.

31 Dėl pirmos dalies ji teigia, kad skundžiamo sprendimo 49 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad jos tapatybę turėjo būti galima nustatyti iš ginčijamo pranešimo spaudai, o ne remiantis išorės ar papildomais veiksniais, nesusijusiais su veiksmiais, dėl kurių priekaištaujiama OLAF. Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją sąvokai „netiesioginis tapatybės nustatymas“ būdinga tai, kad tapatybės nustatymui reikia papildomos informacijos, kuri gali būti prieinama kitam asmeniui nei duomenų valdytojas (šiuo klausimu žr. 2016 m. spalio 19 d. Sprendimo *Breyer*, C-582/14, EU:C:2016:779, 39 ir 41 punktus).

32 Taigi skundžiamo sprendimo 76 punkte Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad fizinio asmens, su kuriuo susijusi informacija, „tapatybę gali būti nustatyta“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punktą, tik jeigu jo tapatybę gali nustatyti „paprastas skaitytojas“, neturintis papildomos informacijos, leidžiančios jam nustatyti asmens, su kuriuo

susijusi informacija, tapatybę. Atvirksčiai, ši nuostata taikoma bet kuriam kitam asmeniui nei duomenų valdytojas, turintis tokią informaciją. Taigi skundžiamo sprendimo 81, 82 ir 87 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai atsisakė atsižvelgti į aplinkybę, kad skundžiamo sprendimo 77 punkte nurodytas Vokietijos žurnalistas ją identifikavo kaip asmenį, nurodytą ginčijamame pranešime spaudai. Bendrasis Teismas turėjo nuspręsti, kad jos tapatybę galėjo nustatyti papildomos informacijos turintis skaitytojas, kaip ir šis Vokietijos žurnalistas, ir kad bet kuriuo atveju šiame pranešime spaudai esantys tapatybės nustatymo elementai galėjo leisti nustatyti jos tapatybę jos šeimos nariams ir kolegoms, kurie žinojo apie jos profesinę karjerą ir jos, kaip pagrindinės mokslininkės, dalyvavimą vykdamas projektą.

- 33 Pirmojo pagrindo antroje dalyje apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 65, 67 ir 68 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad tik mažareikšmiai ar nereikšmingi pagrindai, kuriais galima lengvai ir greitai įrodyti asmens, su kuriuo susijusi informacija, tapatybę, patenka į „priemonių, kurios, pagrįstai tikėtina, galėtų būti naudojamos“ siekiant nustatyti asmens, su kuriuo susiję asmens duomenys, tapatybę, sąvoką. Iš tiesų Reglamento 2018/1725 16 konstatuojamojoje dalyje tik nurodyta, kad įsitikinant, ar tam tikros priemonės, pagrįstai tikėtina, galėtų būti naudojamos, siekiant nustatyti fizinio asmens tapatybę, reikėtų atsižvelgti į duomenų subjekto tapatybės nustatymo sąnaudas ir laiką, nereikalaujant, kad šios sąnaudos ar laikas būtų minimalūs arba nereikšmingi.
- 34 Komisija prašo atmesti pirmojo pagrindo pirmą ir antrą dalis.
- 35 Dėl pirmos dalies ši institucija nurodo, kad Reglamente 2018/1725 „tapatybės nustatymo rizika“ nurodyta kaip tapatybės nustatymo galimybės apibrėžimo kriterijus ir remiasi būtinybe atsižvelgti į „visus objektyvius veiksnius“, kad būtų galima nustatyti šią riziką. Taigi vien hipotetinės galimybės atskirti asmenį nepakanka, kad jį būtų galima laikyti „asmeniu, kurio tapatybę galima nustatyti“. Primindama, kad apeliacinis skundas paduodamas tik teisės klausimais, Komisija pažymi, kad Bendrasis Teismas išnagrinėjo apeliantės faktinius teiginius, siekdamas nustatyti, ar jos tapatybę gali būti tiesiogiai ar netiesiogiai nustatyta, ir pabrėžia, kad ji turi pateikti įrodymų, jog įvykdytos Sąjungos deliktinės atsakomybės sąlygos pagal SESV 340 straipsnį. Skundžiamo sprendimo 73 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad apeliantė neįrodė, jog jos tapatybę ginčijamo pranešimo spaudai skaitytojas galėjo tiksliai nustatyti priemonėmis, kurias būtų galima pagrįstai panaudoti.
- 36 Be to, Komisija paaiškina, kad skundžiamo sprendimo 58 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, jog apeliantė neįrodė jokio konkretaus atvejo, kai jos tapatybę būtų buvusi nustatyta vien perskaičius ginčijamą pranešimą spaudai, buvimo. Taigi apeliantė negali pagrįstai remtis tuo, kad jos tapatybę galėjo nustatyti jos šeimos nariai ar kolegos. Be to, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 73 ir 78–81 punktų, Bendrajame Teisme buvo įrodyta, kad vienintelis asmuo, nustatęs ir viešai atskleidęs apeliantės tapatybę, buvo Vokietijos žurnalistas, tačiau jis jau žinojo apie jos ir jos tėvo veiksmus, ir kad minėtas žurnalistas turėjo daug informacijos. Vis dėlto apeliaciniame procese negali būti ginčijama, kad šis žurnalistas turėjo „subjektinių išorinių žinių“ apie apeliantę.
- 37 Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies Komisija teigia, kad iš skundžiamo sprendimo 65–68 punktų nematyti, jog tik „mažareikšmės arba nereikšmingos“ priemonės atitinka priemonių, kurios, „pagrįstai tikėtina, galėtų būti naudojamos“, apibrėžimą. Konkrečiai kalbant, apeliantės argumentai grindžiami klaidingu ir izoliuotu skundžiamo sprendimo 65 punkto paskutinio sakinio, kuris turi būti siejamas su likusiu to sprendimo 65 punkto turiniu ir su 61–68 punktais, kuriuose Bendrasis Teismas nagrinėjo apeliantės argumentus, aiškinimu.

Bendrojo Teismo taikytas teisinis vertinimas buvo susijęs būtent su klausimu, ar apeliančės tapatybė ginčijamame pranešime spaudai buvo nustatyta priemonėmis, kurios, pagrįstai tikėtina, galėtų būti naudojamos.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

38 Pirmojo pagrindo pirmoje ir antroje dalyse apeliančė iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis padarė kelias teisės klaidas, kai nusprendė, kad ginčijamame pranešime spaudai esanti informacija nepatenka į sąvoką „asmens duomenys“, kaip ji suprantama pagal Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punktą, todėl šis reglamentas jai netaikomas.

1) Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies priimtimumo

39 Komisija mano, kad tam tikri argumentai, pateikti grindžiant pirmojo pagrindo pirmą dalį, susiję su Bendrojo Teismo atliktu faktinių aplinkybių vertinimu, todėl jiems netaikoma Teisingumo Teismo kontrolė nagrinėjant šį apeliacinį skundą.

40 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Bendrojo Teismo atliekamas teisinis faktinės aplinkybės ar akto kvalifikavimas yra teisės klausimas, kuris gali būti keliamas apeliaciniame procese (2022 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Klein / Komisija*, C-430/20 P, EU:C:2022:377, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

41 Iš pirmojo pagrindo pirmos dalies formuluotės ir visų jai pagrįsti pateiktų argumentų matyti, kad apeliančė priekaištauja Bendrajam Teismui padarius teisės klaidą, nes jis rėmėsi klaidingais teisiniais kriterijais aiškindamas sąvoką „fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti“, ir šiuo pagrindu klaidingai teisiškai kvalifikavo ginčijamame pranešime spaudai pateiktą informaciją kaip nepatenkančią į Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punkte vartojamą sąvoką „asmens duomenys“.

42 Darytina išvada, kad apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirma dalis yra priimtina.

2) Dėl pirmojo pagrindo pirmos ir antros dalių pagrįstumo

43 Pirmiausia reikia pažymėti, kad Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punkte pateikta sąvokos „asmens duomenys“ apibrėžtis iš esmės yra tapati BDAR 4 straipsnio 1 punkte pateiktai apibrėžčiai. Be to, kaip matyti iš Reglamento 2018/1725 4 ir 5 konstatuojamųjų dalių ir BDAR 2 straipsnio 3 dalies ir 98 straipsnio, Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė nustatyti Sąjungos institucijų, organų, tarnybų ir agentūrų taikomą asmens duomenų apsaugos sistemą, kuri būtų lygiavertė BDAR nustatytai sistemai, kad būtų užtikrinta vienoda ir nuosekli fizinių asmenų apsauga tvarkant jų asmens duomenis Sąjungoje. Taigi reikia užtikrinti vienodą Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punkto ir BDAR 4 straipsnio 1 punkto aiškinimą.

44 Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punkte nurodyta, kad asmens duomenys – „bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti“.

45 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad BDAR 4 straipsnio 1 punkte esančių žodžių „bet kokia informacija“ vartojimas apibrėžiant sąvoką „asmens duomenys“ atspindi Sąjungos teisės aktų leidėjo tikslą šiai sąvokai suteikti plačią reikšmę, ji potencialiai apima bet kokios rūšies informaciją, tiek objektyvią, tiek subjektyvią, nuomonių ar vertinimų pavidalo, jei ji yra „apie“

duomenų subjektą. Informacija yra apie fizinį asmenį, kurio tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta, jeigu dėl savo turinio, tikslo ar poveikio ji yra susijusi su asmeniu, kurio tapatybė gali būti nustatyta (2023 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Österreichische Datenschutzbehörde ir CRIF*, C-487/21, EU:C:2023:369, 23 ir 24 punktai).

- 46 Dėl fizinio asmens, kurio „tapatybę galima nustatyti“, Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punkte nurodyta, kad fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra „asmuo, kurio tapatybę tiesiogiai arba netiesiogiai galima nustatyti, visų pirma pagal identifikatorių, kaip antai vardą ir pavardę, asmens identifikavimo numerį, buvimo vietos duomenis ir interneto identifikatorių arba pagal vieną ar kelis to fizinio asmens fizinės, fiziologinės, genetinės, psichinės, ekonominės, kultūrinės ar socialinės tapatybės požymius“.
- 47 Sąjungos teisės aktų leidėjo vartojamas žodis „netiesiogiai“ rodo, jog tam, kad informacija būtų laikoma asmens duomenimis, nebūtina, kad ji pati savaime leistų nustatyti duomenų subjekto tapatybę (pagal analogiją žr. 2016 m. spalio 19 d. Sprendimo *Breyer*, C-582/14, EU:C:2016:779, 41 punktą).
- 48 Reglamento 2018/1725 16 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad norint įvertinti, ar asmens tapatybė gali būti nustatyta, reikėtų atsižvelgti į „visas priemones“, kurias asmens tapatybei „tiesiogiai ar netiesiogiai“ nustatyti, „pagrįstai tikėtina“, galėtų naudoti duomenų valdytojas ar „kitas asmuo“. Iš to matyti, jog tam, kad duomenys būtų laikomi „asmens duomenimis“, nereikalaujama, kad visą informaciją, leidžiančią nustatyti duomenų subjekto tapatybę, turėtų vienas asmuo (pagal analogiją žr. 2016 m. spalio 19 d. Sprendimo *Breyer*, C-582/14, EU:C:2016:779, 43 punktą).
- 49 Konkrečiai kalbant, aplinkybė, kad reikia papildomos informacijos duomenų subjekto tapatybei nustatyti, nereiškia, kad nagrinėjami duomenys negali būti laikomi asmens duomenimis (pagal analogiją žr. 2016 m. spalio 19 d. Sprendimo *Breyer*, C-582/14, EU:C:2016:779, 44 punktą).
- 50 Vis dėlto dar reikia, kad galimybė derinti nagrinėjamus duomenis su papildoma informacija būtų priemonė, kuria, pagrįstai tikėtina, galima pasinaudoti siekiant nustatyti duomenų subjekto tapatybę. Siekiant įsitikinti, ar tam tikros priemonės, pagrįstai tikėtina, galėtų būti naudojamos siekiant nustatyti fizinio asmens tapatybę, remiantis Reglamento 2018/1725 16 konstatuojamąja dalimi reikėtų atsižvelgti į visus objektyvius veiksnius, pavyzdžiui, sąnaudas ir laiko trukmę, kurių prireiktų tapatybei nustatyti, turint omenyje duomenų tvarkymo metu turimas technologijas bei technologinę plėtrą.
- 51 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad priemonė negali būti pagrįstai panaudota siekiant nustatyti duomenų subjekto tapatybę, jeigu nustatyti tokio asmens tapatybę būtų draudžiama pagal įstatymą arba praktiškai neįmanoma, nes, pavyzdžiui, reikalautų neproporcingai daug laiko ir žmogiškųjų bei ekonominių išteklių, ir dėl to tapatybės nustatymo rizika faktiškai būtų nedidelė (pagal analogiją žr. 2016 m. spalio 19 d. Sprendimo *Breyer*, C-582/14, EU:C:2016:779, 46 punktą).
- 52 Šiuo atveju nagrinėdamas, ar ginčijamame pranešime spaudai yra asmens duomenų, kaip jie suprantami pagal Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punktą, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 49 punkte priminė, kad Sąjungos atsakomybė gali kilti tik dėl Sąjungos institucijai ar organui priskirtinų aktų ar veiksmų. Tuo remdamasis tame 49 punkte jis padarė išvadą, kad apeliančios tapatybė turėjo galėti būti nustatyta iš ginčijamo pranešimo spaudai ir negalėjo būti

nustatyta iš išorės aplinkybių, nesusijusių su veiksmais, kuriais kaltinama OLAF, todėl jis nagrinėjo tik šiame pranešime pateiktą informaciją, kuri prireikus leido jos skaitytojams nustatyti apeliančės tapatybę.

- 53 Be to, dėl aplinkybės, kad Vokietijos žurnalistas (socialiniuose tinkluose (*Twitter*) jis paskelbė straipsnį dėl OLAF kaltinimų, pateiktų su ja susijusiame ginčijamame pranešime spaudai) atskleidė apeliančės tapatybę, skundžiamo sprendimo 82 ir 87 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad į šį atskleidimą negali būti atsižvelgta, nes šis žurnalistas negalėjo nustatyti apeliančės tapatybės remdamasis tik ginčijamame pranešime spaudai nurodytais identifikatoriais ir kad jam reikėjo naudoti išorinius identifikacinius duomenis, papildančius minėtą pranešimą. Prieš prieidamas prie šios išvados Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 76 ir 81 punktuose, be kita ko, konstatavo, kad minėtas žurnalistas yra ne paprastas skaitytojas, o profesionalus mokslo srities žurnalistas, turintis subjektyvių išorinių žinių apie apeliančę.
- 54 Vis dėlto klausimo, ar Sąjungos institucijos ar organo pranešime spaudai pateikta informacija patenka į sąvoką „asmens duomenys“, kaip ji suprantama pagal Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punktą, negalima painioti su klausimu dėl Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygų. Pirmasis klausimas turi būti vertinamas atsižvelgiant tik į šioje nuostatoje nustatytas sąlygas, todėl, priešingai, nei Bendrasis Teismas nustatė skundžiamo sprendimo 49 punkte, negali priklausyti nuo argumentų, susijusių su akto priskirtinumu Sąjungai.
- 55 Pastaruoju klausimu, kaip matyti iš šio sprendimo 48–51 punktuose pateiktų argumentų, asmens „netiesioginiam tapatybės nustatymui“ būdinga tai, kad papildoma informacija turi būti derinama su nagrinėjamais duomenimis, siekiant nustatyti atitinkamo asmens tapatybę. Iš to taip pat matyti, kad tai, jog ši papildoma informacija susijusi su kitu asmeniu ar šaltiniu nei nagrinėjamų duomenų valdytojas, nereiškia, kad, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 49 ir 87 punktuose nustatė Bendrasis Teismas, asmens tapatybę gali būti nustatyta.
- 56 Be to, Reglamente 2018/1725 nenumatyta jokių sąlygų dėl asmenų, galinčių nustatyti asmens, su kuriuo susijusi informacija, tapatybę, nes šio reglamento 16 konstatuojamojoje dalyje kalbama ne tik apie duomenų valdytoją, bet ir apie „kitą asmenį“.
- 57 Konkrečiai kalbant apie tyrimo institucijos pranešimą spaudai, kuriuo siekiama informuoti visuomenę apie tyrimo rezultatus, pažymėtina, kad ši institucija dėl savo pobūdžio turi kreiptis, be kita ko, į žurnalistus, todėl jų negalima atskirti nuo „paprasto skaitytojo“, į kurį daroma nuoroda skundžiamo sprendimo 76 punkte.
- 58 Vis dėlto vien aplinkybė, kad tyrimą atliekantis žurnalistas išplatino, kaip nagrinėjamu atveju, pranešime spaudai nurodyto asmens tapatybę, neleidžia daryti išvados, kad šiame pranešime pateikta informacija būtinai turi būti laikoma asmens duomenimis, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punktą, ir atleisti nuo pareigos išnagrinėti tai, ar gali būti nustatyta atitinkamo asmens tapatybę.
- 59 Dėl klausimo, ar Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą teisiškai kvalifikuodamas faktines aplinkybes, susijusias su tuo, ar apeliančės tapatybę gali būti nustatyta, reikia pažymėti, kad, kaip skundžiamo sprendimo 53–55 punktuose iš esmės konstatavo Bendrasis Teismas, ginčijamame pranešime spaudai yra tam tikros su apeliančės susijusios informacijos, kuri gali padėti nustatyti jos tapatybę, t. y. jos lytis, pilietybė ir profesija, informacija, kad tai yra jaunas asmuo ir kad ji yra atsakinga už nagrinėjamą finansuojamą mokslinių tyrimų projektą, kaip ir subsidijos suma, ją

teikianti įstaiga, t. y. ERCEA, projektą priimančioji įstaiga ir šalis, kurioje ji yra, t. y. Graikijos universitetas, nuoroda į aptariamo asmens tėvą ir tai, kad jis dirbo šioje įstaigoje, kaip ir apytikslis mokslininkų, dirbančių vadovaujant šiam asmeniui, skaičius.

- 60 Priešingai išvadai, kurią skundžiamo sprendimo 68 punkte padarė Bendrasis Teismas, pranešime spaudai nurodyto asmens lytis, jo pilietybė, tėvo veikla, dotacijos moksliniam projektui suma ir ši mokslinį projektą vykdančio subjekto geografinė buvimo vieta, vertinant juos kartu, yra informacija, leidžianti nustatyti, be kita ko, asmenims, dirbantiems toje pačioje mokslo srityje ir žinantiesiems jo profesinę karjerą, šiame pranešime spaudai nurodyto asmens tapatybę.
- 61 Šiomis aplinkybėmis pagal šio sprendimo 51 punkte primintą Teisingumo Teismo jurisprudenciją negalima laikyti, kad duomenų subjekto tapatybės nustatymo rizika yra nedidelė. Kalbant apie asmenis, dirbančius toje pačioje mokslo srityje, pažymėtina, kad informacija, kaip antai nurodyta pirmesniame šio sprendimo punkte, vertinama kartu, gali leisti nustatyti atitinkamo asmens tapatybę, o toks nustatymas nereikalauja neproporcingų pastangų laiko, sąnaudų ir darbo atžvilgiu. Be to, priešingai, nei teigė Komisija, apeliante neprivalėjo įrodyti, kad jos tapatybę iš tikrųjų nustatė vienas iš šių asmenų, nes tokia sąlyga nenumatyta Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punkte, jame tik reikalaujama, kad asmens „tapatybę [būtų] galima nustatyti“.
- 62 Be to, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 66 punkto, apie 70 ERCEA finansuojamų projektų, kurių priimančiosios institucijos buvo Graikijoje, aprašyme šios agentūros interneto svetainėje buvo keli pagrindiniai elementai, leidžiantys interneto vartotojui rasti pageidaujamą informaciją, kaip antai už projektą atsakingo asmens vardas ir pavardė, priimančiosios institucijos pavadinimas ar finansavimo suma.
- 63 Pranešimas spaudai, susijęs su tariamai neteisėtais veiksmais, kaip antai sukčiavimu ar korupcija, gali sukelti tam tikrą visuomenės interesą ir paskatinti jo skaitytojus, be kita ko, žurnalistus, atlikti pranešime nurodyto asmens paiešką. Tokiomis aplinkybėmis pastangos atlikti paiešką tokioje interneto svetainėje, kaip ERCEA, peržiūrint apie 70 finansuojamų projektų aprašymus šioje svetainėje ir atliekant kitas paieškas internete, leidžiančias išsiaiškinti ginčijamame pranešime spaudai nurodyto asmens vardą, pavardę ir kitus identifikatorius, visiškai nėra neproporcingos, todėl rizika, kad žurnalistai ar kiti apeliantės profesinės veiklos nežinantys asmenys nustatys jos tapatybę, negali būti laikoma nedidele, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 51 punkte nurodytą jurisprudenciją.
- 64 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad skundžiamo sprendimo 49 ir 87 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad apeliantės tapatybę negali būti nustatyta remiantis išorės ar papildančiais elementais, nesusijusiais su veiksmais, kuriais kaltinama OLAF. Be to, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą teisiškai kvalifikuodamas jam nurodytas faktines aplinkybes, kai to sprendimo 68 punkte nustatė, kad ginčijamame pranešime spaudai esantys identifikatoriai neleidžia pagrįstai nustatyti apeliantės tapatybės remiantis paprastu objektyviu šio pranešimo skaitymu arba priemonėmis, kurios, „ pagrįstai tikėtina, galėtų būti naudojamos“ vieno iš jo skaitytojų.
- 65 Taigi skundžiamo sprendimo 91 ir 92 punktuose Bendrasis Teismas taip pat klaidingai nusprendė, kad ginčijamame pranešime spaudai pateikta informacija nepatenka į Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punkte vartojamą sąvoką „asmens duomenys“ ir kad nagrinėjamu atveju šis reglamentas netaikomas.

66 Tokiomis aplinkybėmis pirmojo pagrindo pirma ir antra dalys turi būti pripažintos pagrįstomis.

2. Dėl pirmojo pagrindo trečios ir ketvirtos dalių

67 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta šio sprendimo 65 punkte, nereikia nagrinėti pirmojo pagrindo trečios ir ketvirtos dalių, nes jos taip pat susijusios su skundžiamo sprendimo 91 ir 92 punktuose pateiktų išvadų pagrįstumu.

B. Dėl antrojo pagrindo

1. Šalių argumentai

68 Apeliacinio skundo antruoju pagrindu apeliantė ginčija skundžiamo sprendimo 106 punkte Bendrojo Teismo padarytą išvadą, kad ji negalėjo remtis nekaltumo prezumpcijos principo, numatyto Reglamento Nr. 883/2013 9 straipsnio 1 dalyje ir Chartijos 48 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su EŽTK 6 straipsnio 2 dalimi, pažeidimu, nes jos tapatybė ginčijamame pranešime spaudai nebuvo nustatyta ar jos nebuvo galima nustatyti. Ji mano, kad bet kuriuo atveju Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai taikė Reglamento 2018/1725 3 straipsnio 1 punkte nustatytus kriterijus, nagrinėdamas galimą šio principo pažeidimą. Iš tiesų pakanka, kad asmens tapatybę būtų galima nustatyti bet kokiomis priemonėmis, neatsižvelgiant į tam reikalingą laiką ir sąnaudas.

69 Komisija prašo atmesti antrąjį pagrindą, be kita ko, motyvuodama tuo, kad nekaltumo prezumpcijos pažeidimas suponuoja tai, kad asmuo, kuris remiasi tokiu pažeidimu, yra asmuo, kurio tapatybė nustatyta arba gali būti nustatyta, o šiuo atveju taip nėra.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

70 Atsižvelgiant į šio sprendimo 65 punkte padarytą išvadą, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 106 punkte nustatė, kad apeliantės tapatybė ginčijamame pranešime spaudai nebuvo nustatyta arba jos nebuvo galima nustatyti ir kad dėl to ji negalėjo įrodyti nekaltumo prezumpcijos pažeidimo.

71 Taigi, nesant reikalo nagrinėti kitų apeliacinio skundo antrajame pagrindame nurodytų argumentų, šį pagrindą reikia pripažinti pagrįstu.

C. Dėl trečiojo pagrindo

1. Šalių argumentai

72 Apeliacinio skundo trečiajame pagrindame apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 157 ir 169 punktuose Bendrasis Teismas akivaizdžiai iškraipė įrodymą, susijusį su Chartijos 41 straipsnyje įtvirtintos teisės į gerą administravimą pažeidimu.

- 73 Pirma, apeliantė pažymi, kad, priešingai, nei Bendrasis Teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 157 punkte, vien perskaičius galutinę OLAF ataskaitą matyti, kad visi mokslininkai, o ne tik kai kurie iš jų, pareiškė dalyvavę projekte. Iš tiesų šios ataskaitos 2.3.3.2 punkte aiškiai nurodyta, kad „dešimt mokslininkų, atsakiusių į OLAF klausimynus, patvirtino dalyvavę projekte MINATRAN“. Taip pat iš šio punkto, pagal kurį „vis dėlto kai kurie mokslininkai nepatvirtino nei išlaidų, kurias [Aristotelio universitetas] jų vardu deklaravo, nei tai, kad turi Graikijos banko sąskaitą“, ir iš šioje ataskaitoje pateiktos mokslininkų atsakymų santraukos matyti, kad dauguma mokslininkų žinojo, jog jų vardu buvo atidarytos banko sąskaitos ir kad jiems buvo atlikti mokėjimai. Taigi, nors iš visų mokslininkų atsakymų matyti, kad visi žinojo, jog jų vardai ir pavardės yra susiję su projektu, ginčijamame pranešime spaudai neteisingai nurodyta, kad nė vienas mokslininkas apie jį nežinojo. Be to, Bendrojo Teismo vertinimas, kad šiame pranešime buvo norima daryti nurodą į „tam tikrus“ mokslininkus vartojant žodį „joks“, yra jo iškraipymas.
- 74 Antra, dėl skundžiamo sprendimo 169 punkto apeliantė pažymi, kad iš OLAF galutinės ataskaitos 2.3.3.1 punkto matyti, jog vienintelis jai pareikštas priekaištas (kaip bandymas trukdyti tyrimui) buvo tai, kad buvo išsiųstas tik vienas elektroninis laiškas vienam mokslininkui. Net darant prielaidą, kad vien šios žinutės, kurioje ji tik pranešė minėtam mokslininkui, kad neprivalo atsakyti į OLAF klausimyną, išsiuntimas galėtų būti laikomas mėginimu trukdyti tyrimui, skundžiamo sprendimo 169 punkte darant išvadą, kad ji „ne kartą susisieki su tam tikrais mokslininkais“, akivaizdžiai iškraipomos faktinės aplinkybės.
- 75 Komisijos teigimu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 157 punkte teisingai nustatė, kad OLAF ginčijamame pranešime spaudai neatskleidė netikslios informacijos, iškreipusios jos galutinės ataskaitos išvadas. Bet kuriuo atveju tik pakankamai akivaizdus rūpestingumo principo pažeidimas gali lemti Sąjungos deliktinę atsakomybę.
- 76 Be to, apeliantės argumentus dėl skundžiamo sprendimo 169 punkto taip pat reikia atmesti. Iš tiesų, siekdama pagrįsti tariamą iškraipymą, apeliantė remiasi tam tikrais konkrečiais OLAF galutinės ataskaitos duomenimis, neatsižvelgdama į tai, kad iš kitų šioje ataskaitoje esančių duomenų matyti, jog ji taip pat susisieki su mokslininku, kad jį informuotų, jog jis neprivalėjo atsakyti OLAF, ir su kitu mokslininku, kad jis pataisytų savo pirminius atsakymus. Be to, OLAF manė, kad tai, jog tam tikri mokslininkai tuo pačiu laikotarpiu savanoriškai atšaukė ar pakeitė atsakymus, kuriuos jie iš pradžių pateikė, rodo, kad šie mokslininkai gavo panašaus turinio elektrinius laiškus.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

- 77 Skundžiamo sprendimo 157 punkte Bendrasis Teismas, be kita ko, nusprendė, kad iš bylos medžiagos matyti, jog ginčijamo pranešimo spaudai penktoje pastraipoje vartodama žodžius „nė vienas iš šių mokslininkų nežinojo“, siekdama daryti nuorodą į „tam tikrus mokslininkus“, OLAF neatskleidė netikslios informacijos, kuri iškreiptų jos galutinės ataskaitos išvadas. To sprendimo 169 punkte, kiek tai susiję su apeliantės tariamą „bandymų“ trukdyti tyrimui paminėjimu šio pranešimo ketvirtoje pastraipoje, Bendrasis Teismas nusprendė, kad, kaip matyti iš OLAF galutinės ataskaitos, OLAF tyrimo metu konstatavo, jog apeliantė kelis kartus susisieki su tam tikrais mokslininkais ir kad šiuos veiksmus ji laikė kliūtėmis atlikti tyrimą.
- 78 Reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos, neatliekant naujo faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Orange Polska / Komisija*, C-123/16 P, EU:C:2018:590, 75 punktą ir jame

nurodyta jurisprudencija). Iškraipymas konstatuotinas, kai, nesant naujų įrodymų, esamų įrodymų vertinimas akivaizdžiai klaidingas (2010 m. birželio 17 d. Sprendimo *Lafarge / Komisija*, C-413/08 P, EU:C:2010:346, 17 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 79 Be to, nors įrodymai gali būti iškraipyti dokumentą aiškinant priešingai jo turiniui, tas iškraipymas turi akivaizdžiai išplaukti iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos ir tai reiškia, kad Bendrasis Teismas akivaizdžiai viršijo protingo tų įrodymų vertinimo ribas. Šiuo klausimu nepakanka įrodyti, kad dokumentas galėtų būti aiškinamas kitaip, nei jį aiškino Bendrasis Teismas (2023 m. vasario 16 d. Sprendimo *Komisija / Italija ir Ispanija*, C-635/20 P, EU:C:2023:98, 127 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 80 Atsižvelgiant į šią jurisprudenciją, skundžiamo sprendimo 157 ir 169 punktuose Bendrojo Teismo konstatuotos faktinės aplinkybės gali būti paneigtos tik įrodžius, kad iš Bendrajam Teismui pateiktų dokumentų akivaizdžiai matyti, jog šios išvados yra netikslios.
- 81 Pirma, dėl skundžiamo sprendimo 157 punkto apelianė priekaištauja Bendrajam Teismui iškraipius tiek ginčijamą pranešimą spaudai, tiek OLAF galutinės ataskaitos išvadas.
- 82 Šiuo klausimu reikia priminti, kad ginčijamo pranešimo spaudai penktos pastraipos trečiame sakinyje OLAF nurodė, kad „susisiekė su kai kuriais mokslininkais, kurie tariamai dalyvavo mokslinių tyrimų projekte“. Kitame sakinyje esančią išvadą, kad „nė vienas iš jų nežinojo, kad jo vardas ir pavardė buvo susiję su projektu, nežinojo apie jų vardu atidarytas banko sąskaitas ar jiems skirtus mokėjimus“, reikia suprasti taip, kad ji taikoma visiems mokslininkams, su kuriais OLAF susisiekė.
- 83 Taigi, viena vertus, minėtame 157 punkte aiškindamas šį ginčijamo pranešimo spaudai sakinį taip, kad OLAF siekė konstatuoti, jog kai kurie mokslininkai, su kuriais ji susisiekė, nežinojo, kad jų vardai ir pavardės yra susiję su projektu, ir apie jų vardu atidarytas banko sąskaitas ar jiems skirtus mokėjimus, nors ginčijamą pranešimą spaudai galima suprasti tik taip, kad jame nurodyti visi mokslininkai, į kuriuos kreipėsi OLAF, Bendrasis Teismas iškraipė jo turinį.
- 84 Kita vertus, kalbant apie tariamą OLAF galutinės ataskaitos išvadų iškraipymą, reikia pažymėti, kad iš minėtų išvadų, pateiktų šios ataskaitos 2.3.3.2 punkte, matyti, jog dešimt mokslininkų, kurie, kaip teigiama, dalyvavo projekte, atsakė į OLAF klausimą ir „patvirtino, kad dalyvavo projekte MINATRAN“. Iš to taip pat matyti, kad „vis dėlto kai kurie mokslininkai nepatvirtino nei išlaidų, kurias [Aristotelio universitetas] jų vardu deklaravo, nei tai, kad turi Graikijos banko sąskaitą“. Šiomis aplinkybėmis akivaizdu, kad, priešingai, nei matyti iš ginčijamo pranešimo spaudai, ne visi mokslininkai, su kuriais OLAF susisiekė, nežinojo, kad jų vardai ir pavardės buvo susiję su projektu ir nežinojo apie jų vardu atidarytas banko sąskaitas ar jiems skirtus mokėjimus. Taigi Bendrasis Teismas iškraipė minėtos galutinės ataskaitos išvadas, kai skundžiamo sprendimo 157 punkte nustatė, kad OLAF neatskleidė netikslios informacijos ginčijamo pranešimo spaudai penktoje pastraipoje.
- 85 Antra, kiek tai susiję su skundžiamo sprendimo 169 punktu, iš OLAF galutinės ataskaitos 2.3.3.1 punkto teksto, kuriuo remiasi apelianė, matyti, kad jai buvo priekaištauojama dėl mėginimo trukdyti tyrimui išsiunčiant elektroninį laišką vienam mokslininkui, nors ginčijamame pranešime spaudai abstrakčiai kalbama apie kelis bandymus trukdyti. Vis dėlto nėra akivaizdu, kad OLAF ketino šiame galutinės ataskaitos punkte išsamiai apimti bandymus trukdyti, kuriais kaltinama apelianė.

- 86 Taigi nėra akivaizdu, kad Bendrasis Teismas iškraipė galutinę OLAF ataskaitą, kai skundžiamo sprendimo 169 punkte nusprendė, kad, kaip matyti iš šios ataskaitos, OLAF per tyrimą konstatavo, jog apeliante kelis kartus susisieko su kai kuriais mokslininkais ir kad šiuos veiksmus ji laikė kliūtimis atlikti tyrimą.
- 87 Darytina išvada, kad apeliacinio skundo trečiasis pagrindas turi būti pripažintas pagrįstu tik tiek, kiek Bendrasis Teismas atmetė pagrindą, grindžiamą teisės į gerą administravimą pažeidimu, kiek tai susiję su ginčijamo pranešimo spaudai penkta pastraipa.
- 88 Pripažinus pagrįstais apeliacinio skundo pirmąjį ir antrąjį pagrindus ir dalį trečiojo pagrindo, reikia panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo Bendrasis Teismas atmetė ieškinyje pateiktus reikalavimus įpareigoti Komisiją atlyginti žalą, patirtą dėl to, kad OLAF pažeidė jai pagal Reglamentą 2018/1725 tenkančias pareigas, nekaltumo prezumpcijos principą ir teisę į gerą administravimą.
- 89 Likusią apeliacinio skundo dalį reikia atmesti.

VI. Dėl proceso Bendrajame Teisme

- 90 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmos pastraipos antrą sakinį Teisingumo Teismas gali, jei panaikina Bendrojo Teismo sprendimą, priimti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.
- 91 Nagrinėjamu atveju taip nėra.
- 92 Iš tiesų Bendrasis Teismas nepatikrino, ar OLAF, paskelbdama ginčijamą pranešimą spaudai, pažeidė nekaltumo prezumpciją, numatytą Reglamento Nr. 883/2013 9 straipsnio 1 dalyje ir Chartijos 48 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su EŽTK 6 straipsnio 2 dalimi, nei tai, ar tokio pažeidimo atveju įvykdytos Sąjungos deliktinės atsakomybės pagal SESV 340 straipsnį konstatavimo sąlygos.
- 93 Šiomis aplinkybėmis šioje bylos stadijoje negalima priimti galutinio sprendimo.

VII. Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 94 Kadangi byla grąžintina Bendrajam Teismui, reikia atidėti su šiuo apeliaciniu procesu susijusių bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2022 m. gegužės 4 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą OC / Komisija (T-384/20, EU:T:2022:273) tiek, kiek juo Bendrasis Teismas atmetė ieškinio reikalavimus priteisti iš Europos Komisijos atlyginti žalą, patirtą dėl to, kad Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) pažeidė pareigas, kurios jai numatytos 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB, nekaltumo prezumpcijos principą ir teisę į gerą administravimą.**

- 2. Atmesti likusią apeliacinio skundo dalį.**
- 3. Gražinti bylą T-384/20 Europos Sąjungos Bendrajam Teismui.**
- 4. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.**

Parašai.